

Instytut Pamięci Narodowej - Gdańsk

<https://gdansk.ipn.gov.pl/pl2/aktualnosci/73375,Zmarl-Kazimierz-Mizerski.html>
17.04.2024, 03:54

Zmarł Kazimierz Mizerski

Był jednym z członków Głównego Komitetu Strajkowego dla Miasta Gdyni 15 grudnia 1970 roku.

W Danii 3 czerwca zmarł Kazimierz Mizerski, jeden z członków Głównego Komitetu Strajkowego dla Miasta Gdyni 15 grudnia 1970 roku.

Kazimierz Mizerski, syn Jana i Zofii z domu Dżisiewskiej, ur. 4 marca 1946 r. w Radomiu, nauki szkolne (szkoła podstawowa, zasadnicza szkoła zawodowa, liceum ogólnokształcące dla pracujących) pobierał w Kłodzku; w 1970 r. został zatrudniony w Zarządzie Portu Gdynia jako doker, według niektórych relacji to on zaproponował Zakładowy Dom Kultury przy ul. Polskiej jako miejsce obrad komitetu strajkowego; wszedł w skład Głównego Komitetu Strajkowego dla Miasta Gdyni jako doradca; pisał i redagował materiały propagandowe - ulotki, odezwy. Został zatrzymany w nocy z 15 na 16 grudnia podczas

obrad w Zakładowym Domu Kultury przy Zarządzie Portu Gdynia wraz z pozostałym członkami komitetu i przewieziony do Aresztu Śledczego w Wejherowie.

Podczas pobytu w areszcie najprawdopodobniej zobowiązał się do współpracy z SB i 29 grudnia 1970 r. został zarejestrowany pod pseudonimem „Jakub”. Jednak najpewniej nie podjął aktywnej współpracy, gdyż już w czerwcu 1971 r. z tajnego współpracownika stał się osobą rozpracowywaną przez organa bezpieczeństwa. Gdyńska SB założyła mu tzw. kwestionariusz ewidencyjny kryptonim „Reformator” (był inwigilowany do końca 1974 r.). Po zwolnieniu z aresztu utrzymywał ściśle kontakty ze Stanisławem Słodkowskim i był jednym z aktywniejszych uczestników konspiracyjnego komitetu. Na początku stycznia razem z Krzysztofem Muskałą udał się do Wrocławia, Kłodzka i Krakowa, by nawiązać kontakty ze studentami i znajomymi, relacjonując przebieg wydarzeń w Gdyni i namawiając do stworzenia konspiracyjnej organizacji w skali ogólnopolskiej.

Służba Bezpieczeństwa prowadziła jego obserwację, systematycznie kontrolowała korespondencję oraz założyła podsłuch pokojowy; 13 stycznia 1971 r. został aresztowany razem z całą grupą, a 15 stycznia 1971 r. SB przeprowadziła z nim rozmowę operacyjno-ostrzegawczą. Prokuratura Wojewódzka w Gdańsku umorzyła dochodzenie 3 kwietnia 1971 r.; 16 kwietnia 1971 r. Kazimierz Mizerski ożenił się z koleżanką z komitetu, Weroniką Szymańską. Po umorzeniu sprawy pracował m.in. w Gdyńskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego, kontynuował także naukę w Policealnym Studium Zawodowym w Oświęcimiu, które ukończył z wyróżnieniem.

Od 1974 r. był elektromonterem w Rafinerii Gdańskiej; w 1975 r. przebywał na praktyce we Włoszech. W tym samym roku rozpoczął starania o zatrudnienie w PLO na stanowisku asystenta radiooficera. Jednak ze względu na jego przeszłość odmówiono mu wydania książeczki żeglarskiej. Wykorzystując tę sytuację, SB próbowała ponownie zwerbować go do współpracy, jednakże po rozmowie zrezygnowano z pozyskania. Nieprzyznanie książeczki uzasadniano tym, że inny członek komitetu strajkowego - Edmund Hulsz - w 1975 r. opuścił swój statek w Hamburgu. Ostatecznie w marcu 1977 r.

Kazimierz Mizerski uzyskał książeczkę żeglarską, jednakże ze względu na możliwość kontaktów z przebywającymi za granicą kolegami z komitetu (czyli z Edmundem Hulszem i Włodzimierzem Ilnickim) został objęty kontrolą operacyjną przez Wydział II KW MO w Gdańsku. W marcu 1985 r. razem z żoną zszedł ze statku w duńskim porcie Esbjerg i poprosił o azyl u miejscowej policji.

